

Ulrike Ryance

ilustrovala

LISA
HÄNSCH

Penny VOSTRÁ

Nic není
NEMOŽNÉ!

BABIČČINY
ZUBY

VYDĚRAČSKÝ
DOPIS

nejsladší
pes
na
světě

podivná
věc

FRAGMENT

Penny Vostrá

Nic není nemožné

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Ulrike Rylance
Penny Vostrá – nic není nemožné – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Penny
VOSTRÁ

Nic není
NEMOŽNÉ!

Ulrike Rylance

Ulrike Rylance, narozena 1968, píše ráda knihy pro děti a má dva nejroztomilejší psy na světě. Smí ji pozorovat, i když píše knihy, ale pouze pokud neohrývá počítač. Od roku 2001 bydlí v Seattlu, v USA a má také dvě nejroztomilejší dcery na světě – a relativně roztomilého manžela.

Lisa Hänsch

Lisa Hänsch, narozena 1988, ze všeho nejraději kreslí obrázky do knih, a dokonce i do kreslených filmů a pro televizi. Někdy tajně kreslí lidi v metru. Když si toho všimnou, musí rychle utéct, což je skoro stejně tak vzrušující, jako být detektivem. Bydlí v Kolíně nad Rýnem na bývalé pumpě – a to jako fakt!!!

Penny VOSTRÁ

Nic není
NEMOŽNÉ!

Ulrike Rylance
Lisa Hänsch

FRAGMENT

Ulrike Rylance
Penny Vostrá – Nic není nemožné

series Penny Pepper
vol. 1: Alles kein Problem
by Ulrike Rylance. Illustrations by Lisa Hänsch.
© 2014 dtv Verlagsgesellschaft mbH & Co. KG, Munich/Germany
Lic.: Agentur Dr. Ivana Beil, Schollstr. 1, D-69469 Weinheim
www.dtv.de

Z německého originálu *Penny Pepper: Alles kein Problem*
přeložila Lucie Simonová.
Odpovědná redaktorka Karolina Myšková
Technická redaktorka Daruše Singerová
Vydalo nakladatelství Fragment, ve společnosti Albatros Media a.s.
se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4
jako svou 24 258. publikaci, 1. vydání, 2016.
Sazbu zhotovilo Grafické a DTP studio Fragment

České vydání © Albatros Media a.s., 2016
Translation © Lucie Simonová, 2016

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí
být rozšiřována bez písemného souhlasu majitelů práv.

www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

ISBN tištěné verze 978-80-253-2991-7 (1. vydání, 2016)
ISBN e-knihy 978-80-253-3052-4 (1. zveřejnění, 2016)

ALBATROS MEDIA a.s.

NEDĚLE odpoledne

16:00

Hraje hudba,
KOLEM
je hluk, všichni křičí...

Jsem podezřelá.

Údajně jsem

ZLOČINEC.

Já,
Penny Vostrá,
„nevinných“ deset
let a nejmladší člen

trapné, ale nekriminální! rodiny,
jsem měla unést nejroztomilejšího **psa** na světě.
A já mám přitom psy strašně ráda a nikdy bych
žádnému neublížila. Mám ráda dokonce i Rózi,
malého tlustého buřtopsa, který pořád jenom
leží u babičky na gauči a dívá se na televizi.

Pozor,
nebezpečí!

Rózi

tlustý
buřt

I přesto, že má na hlavě nemožnou mašli (tedy Rózi, ne babička) a je navíc důvodem,

proč mi rodiče nechtějí koupit psa, protože si myslí, že už vlastně jednoho mám. **Hahaha**, moc vtípný!

Rózi není moje, je babičky a je nejmíň stejně tak stará jako ona.

Myslím, že babička Rózi dostala, když byla ještě malá holčička.

Babička &
Rózi

před
100 lety
nebo
tak
někdy...

Ale tam,
zpátky kde
se
to stalo.

Ta se
měla!!

Místo činu: zahrada nafoukané Flory, které se říká Flo – což se rýmuje se sklo a dno, haha!, kde všude visí girlandy. A plakáty *Happy Birthday, Flo!* – dokonce i v bazénu. A všude je spousta balícího papíru, protože ho roztrhala, když nedočkově vybalovala svoje dárky. Kromě toho mého. Ten rozbalila strašně

Jenom
jsou
mokrě!

Flora
je blbá.

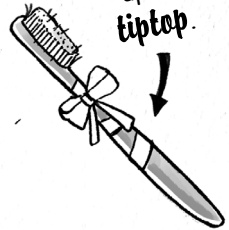
opatrně, jenom konečky prstů. Jako by tam bylo něco **HNUSNÉHO**. A přitom to byl jenom jeden z těch zubních kartáčků, které moje máma dostává zadarmo od prodejců.

Moje máma je zubařka. A ten kartáček byl navíc použitý jenom 1x.

Takže úplně v pohodě.

Je ještě úplně **tiptop**.

Čas: jak už bylo řečeno – neděle odpoledne. Hodinu potom, co začala Flořina načančaná oslava. Právě jsem přemýšlela, jestli je možné na party umřít nudou a hladem a ptala jsem se ldy – **své nejlepší kamarádky** – kdy hladový mladý člověk konečně dostane na téhle blbě party něco k jídlu, když Flora najednou strašně nahlas zařvala:

Je
pryč!

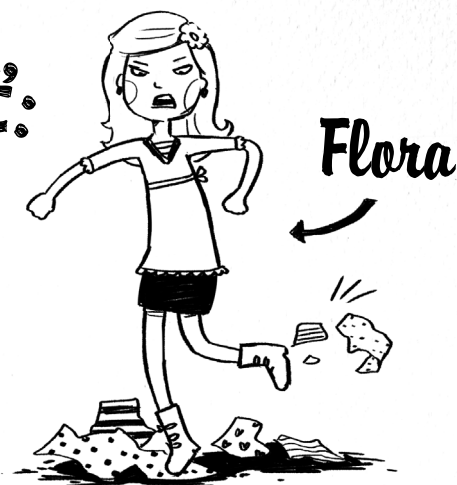
ukradli ho!!!

Oběť:

Tedy, ještě žije.
Ale brečí a vřeští
a zuřivě dupe
v roztrhaném
balicím papíru.

Podezřelá:

Tedy protože...
ten případ vlastně
začal už včera večer.

VČERA VEČER

Když byl život ještě krásný.

18:00

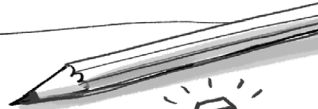

Právě jsem ležela na posteli a zapisovala si, co všechno lidi z našeho domu tenhle týden dělali. Věc se má totiž tak, že bydlím v domě **plném opravdu dost divných lidí. Fakt!** Chovají se pořád strašně tajemně a já musím zjistit, proč. Chci se totiž stát detektivem, takže **všechno** pozoruju. Nenápadně samozřejmě. Když se totiž lidi cítí bezpečně, začnou

být neopatrní a já z nich tak dostanu všechna ta jejich malá tajemství. Včera večer jsem si tedy právě psala poznámky.

Tajemní lidé z našeho DOMU

Paní Tkadlecová

z přízemí seděla celý týden každý den u okna, tvářila se jako že nic a přitom pořád nervózně pošilhávala zprava doleva a zleva doprava. A strašně se rozčílila, když se někdo jenom trochu přiblížil k růžovému keři, který roste u vchodu.

„Pryč od
mých
růží!“

Proč? Co pod něj zahrabala?

Plán: odvést pozornost
paní Tkadlecové
a podívat se pod keř.

Co je asi
zahrabané
pod růžovým
keřem?

Rodina Krvavých, která bydlí úplně nahoře.

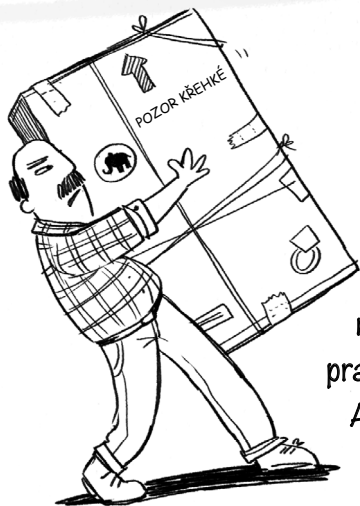
Celý tenhle týden u nich neustále někdo křičel strachy.

Bylo to úplně jasně slyšet. Tim, můj bratr, si myslí, že to jenom zpívá Krvavých dcera, protože se chce stát rockovou hvězdou. Já tomu ale úplně moc nevěřím.

A navíc to jejich příjmení!

Plán: určitě dál pozorovat!

Panu Hroudovi odvedle

Tomu přišel tenhle týden skoro každý den nějaký balík. Některé z nich byly obrovské! A nechtěl mi prozradit, co je uvnitř. Je tedy pravda, že jsem se ho nezeptala. Ale díval se, jako že to nechce nikomu prozradit. Myslím, že něco pašuje. Možná sloní mláďata? Dvakrát vlekl balík

zpátky na poštu. Proč by se ale chtěl zbavovat slonů, když má moc hodné sousedy (mě!), kteří by si vždy a za jakýchkoli okolností dva, tři slony vzali? Protože to chce utajit!

Plán: Převléct se případně za pana Hroudu a převzít místo něj nějaký balík. Každopádně to nevzdávat!!

Pře-kva-pe-ní!

Najednou se ale otevřely dveře a máma sladce zašvitořila: „Skvělé překvapení!“. A navíc se přitom dost divně usmívala. A to nevěstí nic dobrého, když se máma takhle směje. Okamžitě jsem řekla:

„Ne, díky, já o žádné překvapení nestojím.“

Máma ale nepovolila a mávala mi před obličejem nějakým papírem. Já jsem si ale tvrdošíjně dál psala svůj důležitý **SEZNAM**. Máma tedy ještě chvíli dál mávala a potom konečně nechala papír spadnout přede mě na stůl.

Flora
je blbá.

Jsi srdečně zvána

na Flořinu **MEGA** narozeninovou oslavu!

♥ **TOTÁLNĚ TO ROZJEDEME NA FLOŘINĚ
OBROVSKÉ ZAHRADĚ!**

♥ **ZAPLAVEME SI VE FLOŘINĚ OBROVSKÉM
BAZÉNĚ!**

čeká na nás

**MEGA SUPER
PŘEKVAPENÍ**

hustý!

**BUĎ U TOHO, KDYŽ FLO OD SVÝCH
SUPER RODIČŮ DOSTANE
TEN ABSOLUTNĚ
NEJLEPŠÍ DÁREK!!!**

Nezapomeň
si plavky!

*ostatní dárky odkládejte prosím u dveří.

P.S.: Pro Penny:

Musela jsem tě pozvat - kvůli mámě.

Musela jsem pozvat celou třídu.

Takže si, prosím tě, hlavně nic nenamlouvej!!!

P.P.S.: Myslíš, že bys měla nějaké jiné plavky než ty nechutně hnědé, které jsi měla na sobě posledně?! Přece jenom je to moje COOL oslava!

Flora

Byla to **pozvánka!** Od Flory Vychloubačské z mojí třídy. Flora se svými praštěnými třpytivými sponkami, bazénem na zahradě, růžovým mobilem a vůbec s tím vším.

To byla špatná **zpráva.** A v žádném případě ne skvělé překvapení! Máma fakt nemá ani páru o tom, co je opravdu skvělé!!

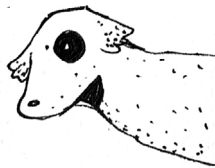
Co je opravdu skvělé:

1. Dostat psa. Opravdového stopaře!
2. Chytit se psem zloděje
(Tkadlecová, Krvaví, Hrouda a spol.).
3. Dostat se jako nejmladší ženský detektiv
na světě do novin a proslavit se.
4. Dostat za svoji detektivní práci kvanta
peněz.

Minimálně patnáct DVACET KORUN
za hodinu!

Samozřejmě jsem neměla ani tu nejmenší chuť jít na tu blbou oslavu, ale máma řekla, že MUSÍM, protože by to jinak bylo nezdvořilé.

Aby mě trochu vydírala, dala mi skvělou sponku do vlasů. Modrou s malým delfínkem. Tvrdila, že ji nikdo jiný nemá. Já se normálně podplatit nedám, ale ta sponka byla fakt stylová. Co všechno člověk kvůli sponce neudělá. A potom taky zavolala Ida. Musí jít na tu oslavu taky. Ida řekla, že je jí Flořin absolutně nejlepší dárek úplně ukradený. Upřímně. Rychle jsem řekla, že mě je taky úplně ukradený.

← Co TO ale je?!?!

↘ Ida navrhla, že se převlíkneme za Marřany, abychom Floru naštvaly. Ida se totiž strašně ráda přestrojuje. Chtěla mi dokonce půjčit svoji modrou paruku. Řekla jsem, že o tom budu přemýšlet. O něco se mi zlepšila nálada.

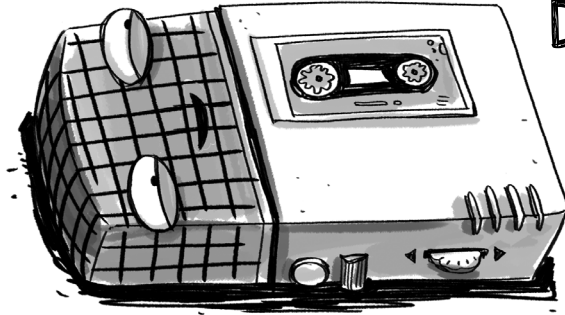
Hurá!

A kromě toho mi táta večer taky dal něco skvělého:

TÁTŮV STARÝ DIKTAFON.

STRAŠNĚ
STAREJ,

←
ale hustej.

Teď můžu zločince **OBSERVOVAT**. To znamená, že je můžu pozorovat a navíc nahrávat. A když potom před soudem všechno zapřou, přijdu já, *Penny Vostrá*, a přehraju jim, co **doopravdy** řekli. Ta věc je fakt dost hustá.

▶▶▶ Hned jsem ji vyzkoušela.

Mimózo, bezedná zazobaná
psychózo!

Flo, ty jedna strašně,
nafoukaná kozo!

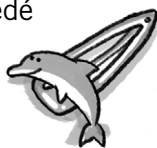
Hm. Je to tedy trochu zvláštní, ale stejně z té věci mám radost.

ZPÁTKY k NEDĚLI

odpoledne 16:00

Takže jsem si v neděli odpoledne zabalila svůj nový **diktafon**, blok (jeden nikdy neví), dárek a svoje hnědé plavky. Do vlasů jsem si dala sponku s delfínkem a šla jsem na Flořinu party.

→ Ida se nakonec přece jenom nepřevlíkla za Marřana. Její máma jí to zakázala, protože Flořina máma je její šéfová. A proto musí Ida dělat, jako že je úplně normální – to jí řekla její máma.

Samozřejmě už tam všichni byli. I Marie. To je taky moje kamarádka (i když ne tak skvělá jako Ida). Marie se ničeho neštítí a má většinou skvělé nápady. Každopádně všichni stáli kolem Flory a pořád dokola křičeli:

sladký! sladký! JÉ, ten je sladký!"

Dokonce i několik kluků křičelo: „Já si na něj chci taky sáhnout!“ Zvláště **Ole** z naší třídy vyváděl jako malý mimino. „Taky! Taky sáhnout!“ **Ole**, ten **Ole**, který jinak **NIKDY** nic neříká, **NIKDY** nic neví a jenom se **pořád** šťourá v nose!!!

„Co to tam jenom mají?“ zamumlala jsem.

„Flořiny staré smradlavé ponožky?“ řekla

Ida a obě jsme se zahihňaly.

Potom ale Marie zvolala: „To je ale opravdu ten **absolutně nejlepší dárek na světě!**“

šopel
Ole

Myslí,

že to nikdo
nevidí.
Ale vidí **to**
všichni!